

המן היה חילא ותיקפה דכלא. וכך מסתפלין לטר צפון, כל אנטפין איןון בדיקנא חדא, דיקנא דשור, המן היה נגיחו דדינא תקיפה. וכך מסתפלין לטר מערב, כל אנטפין בדיקנא חדא, בדיקנא דנשר. כמה דעת אמר, (משלי ל יט) דרך הנשר בשימים. בגין המן (דברים יב א) גשר יעיר קנו על גוזלו ירחף. ואורה דנשר, לאתבקא פדר בימים, המן היה תיאובתיה לאסתלקא ולאתבקא. בגין כד היה לטר מערב. בגין דכל אנטפין משטפין, פפוס ההוא אחר דההוא טרא דמסתפלאן ביה, כתיב בכל דיקנא ודיוקנא, לארכעתם. פני אדם ופני אריה לארכעתם פני שור לארכעתן ופני גשר לארכעתן.

האי כד מתקנן בקרים, כמה דקרים פני למיזל, כי איןון אהזין דיוקניהם, פפוס ההוא טרא דאזור, בדתיב, אל אשר היה שמה הרוח לילכת ילכו.

וכד לא איזין ולא מתקנן גביקרים, פדין כל חד וחד אתפרש בדיקניה אהזין ליה. ועם כל דא, כל חד וחד אתפרק בדיקנא דחבריה, וכלחו אהזין דיוקניהם מתקבקו דא בדא, ודא כליל בדא, כל חד כליל בחבריה, וחבריה ביה.

טרא חד אומר קדוש, וטרא חד אומר קדוש, וטרא חד אומר קדוש, וטרא אורה אומר ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו.

וידי אדם (דף ע"א) מפתח בנטיהם, האי לקבלא מאיריהון דתוובתא לגבייהו, דהא ימיא דקודשא בריך הוא, פרישא לקבלא כל איןון דתיבין לגביה. מפתח בנטיהם, אמא, בגין צניעו, דהא מאיריהון דתוובתא צניעו אצטרא, דלא למנדע בהו אחרא, כמה דעת אמר (תהלים לב א) בסוטי חטאה. רוא דא, דלא סלקין יריהו לעילא, כמה דבני נשא דידיהו סלקין לעילא על רישיהו, והפי לאו הבי, דהא מפתחות גדרפייהו לא נפקי לבר, דהא גדרפייהו ואנטפיהו פרידן איןון לעילא. כמה דאמר ופניהם וכנטיהם פרדות מלמעלה. דעתך פד לא מתקנן גו כרים פדקא אמרן. ואלין ידין לא אהזין כלל לסלקא לעילא, מגו דאתגלאין, ועל דא מפתח בנטיהם כתיב.

וכד אלין נטליין, גדרפייהו מתחברן לחדא, מהוי בארכ מישר, לנטלא דא עם דא לחדא, בשעתא חדא, בזמנא חדא, וכלחו לחדא סלקין לקרים לעילא.

איןון דלא ידע לאן אחר ולא חמאן ולא מסתפלין, (ווען, ומזהו ויעא דלהו כר איןון נטלא, וסלקון לכרים קרייא, אהעדי) מההוא זיעא נהר דינור, נגיד ונפיק.